Dosarul nr. 2r-303/21

Instanța de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Centru, judecător – N. Mămăligă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chişinău, judecători – N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruţă

D E C I Z I E

19 mai 2021 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie,

în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs declarată de Tiutiunji Alexandr,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tiutiunji Iulia împotriva lui Tiutiunji Alexandr cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chişinău, prin care a fost respinsă cererea lui Tiutiunji Alexandr cu privire la repunerea în termen, fiind resituită cererea de apel depusă de Tiutiunji Alexandr împotriva hotărârii din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a t ă:

La 27 mai 2019, Tiutiunji Iulia s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Tiutiunji Alexandr cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă la 28 iulie 2020 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Tiutiunji Alexandr în beneficiul Iuliei Tiutiunji pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXXX și XXXXXX în mărime bănească fixă de câte 2 500 (două mii cinci sute) lei lunar pentru fiecare, începând cu 27 mai 2019 şi până la atingerea majoratului copiilor. S-au încasat de la Tiutiunji Alexandr în beneficiul Iuliei Tiutiunji cheltuielile de judecată în mărime de 2 854 (două mii opt sute cincizeci și patru) lei. Totodată, s-a încasat de la Tiutiunji Alexandr în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 800 (una mie opt sute) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 ianuarie 2021, în afara termenului legal, Tiutiunji Alexandr a depus cerere de apel, solicitând repunerea în termen pentru declararea apelului. În motivarea cererii apelantul a indicat că la materialele dosarului lipsesc înscrisuri care ar confirma faptul citării legale a acestuia pentru ședința pronunțării dispozitivului hotărârii. Mai mult ca atât,

subliniază că despre existența hotărârii adoptate a aflat la 12 ianuarie 2021, atunci când a recepționat prin telefon de la Tiutiunji Iulia copia dispozitivului deciziei.

Prin încheierea din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chişinău, a fost respinsă cererea lui Tiutiunji Alexandr cu privire la repunerea în termen, fiind resituită cererea de apel depusă de Tiutiunji Alexandr împotriva hotărârii din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 23 martie 2021, Tiutiunji Alexandr a declarat recurs împotriva încheierii din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chişinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de apel, repunerea în termen a apelului şi restituirea cauzei spre examinare la Curtea de Apel Chişinău.

În motivarea recursului, Tiutiunji Alexandr a invocat faptul că nu a participat la şedinţa de judecată a primei instanţe în care a fost pronunţat dispozitivul hotărârii. Totodată a indicat că instanţa nu i-a expediat copia dispozitivului hotărârii, nu a recepţionat acest act, iar despre soluţia instanţei a aflat la 12 ianuarie 2021 de la fosta sa soţie. Respectiv, consideră că este întemeiată cererea sa cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, deoarece nu a acţionat cu rea-credinţă.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs şi prevederile legale, Colegiul civil comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de către Tiutiunji Alexandr este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chişinău a fost primită contra semnătură de către recurent la 16 martie 2021 (f.d. 82), cererea de recurs fiind înregistrată la 23 martie 2021 (f.d. 89-90). Astfel, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanţei de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii. Copia deciziei se remite părţilor în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speţă, se constată că prin încheierea din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chişinău, a fost respinsă cererea lui Tiutiunji Alexandr cu privire la repunerea în termen, fiind resituită cererea de apel depusă de Tiutiunji Alexandr împotriva hotărârii din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Recurentul susţine că instanţa de apel eronat a apreciat motivele din cererea sa cu privire la repunerea în termenul de atac, or, prima instanţă nu l-a citat pentru

şedinţa de judecată în care a pronunţat dispozitivul hotărârii, respectiv nu a cunoscut despre existenţa soluţiei instanţei.

Colegiul nu poate reţine acest argument al recurentului, deoarece instanţele inferioare a respectat cu stricteţe normele de procedură în sensul descris.

Este de menţionat că, potrivit art. 102 alin. (4^1) din Codul de procedură civilă, participanţii la proces înştiinţaţi în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Potrivit procesului-verbal al şedinţei de judecată al primei instanţe din 16 decembrie 2019 (f.d. 24-25), recurentul Tiutiunji Alexandr a fost prezent, semnând şi recipisa prin care a fost înştiinţat că examinarea cauzei va avea loc la 16 martie 2020, ora 11.00 (f.d. 26). În aşa mod, motivele recurentului cu privire la necitarea lui pentru şedinţa din 28 iulie 2020 în care a fost pronunţat dispozitivul hotărârii, nu pot fi reţinute de către instanţa de recurs.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, părţile sunt obligate să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Cu referire la argumentul recurentului potrivit căruia instanţa de apel a examinat cererea de repunere în termen în lipsa lui, în timp ce el aştepta în holul instanţei, Colegiul conchide că acesta poartă un caracter declarativ, la materialele cauzei nefiind anexat niciun înscris care să-l probeze. Or, potrivit procesului-verbal al şedinţei de judecată a Curţii de Apel Chişinău din 11 martie 2021 (f.d. 76), apelantul Tiutiunji Alexandr nu s-a prezentat în şedinţa respectivă, la procesul-verbal menţionat nefiind depuse obiecţii de către recurent.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) şi (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

Este de menţionat faptul că instanţa de recurs verifică legalitatea şi temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În aşa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunţării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilităţii apelantului de a contesta hotărârea în termen. Respectiv, Colegiul susţine poziţia instanţei de apel cu privire la faptul că apelantul nu a probat motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel.

În acest context, Colegiul atrage atenţia asupra faptului că Tiutiunji Alexandr a recepţionat dispozitivul hotărârii primei instanţe la 11 august 2020, semnând avizul de recepţie (f.d. 54). Colegiul nu poate reţine argumentul recurentului cu privire la faptul că acesta nu a semnat niciun document poştal, or, instanţa de recurs nu este instituţia abilitată să aprecieze veridicitatea semnăturilor de pe avize, mizând pe

faptul că toată corespondenţa expediată de către instanţele de judecată se înmânează destinatarilor în strictă conformitate cu legislaţia în vigoare.

Din considerentele menţionate, nu pot fi reţinute argumentele recurentului privind repunerea în termen a cererii de apel, or acesta urma să acţioneze cu bună-credinţă şi să manifeste diligenţa de a se prezenta la şedinţele pentru care a fost citat, de a se informa despre mersul examinării acţiunii, inclusiv prin accesarea portalului instanţelor de judecată, unde poate fi vizualizată atât agenda instanţelor, cât şi actele de procedură emise de către acestea.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunţării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispoziţiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanţie a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanţa de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

Este de menţionat că, legislaţia procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanţilor la proces, instituie și obligaţia părţilor de a se folosi cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securităţii raporturilor juridice.

Potrivit dispoziţiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancţiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum şi în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancţiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanţei judecătoreşti, ale participanţilor la proces, cât şi ale persoanelor legate de activitatea acestora şi, în funcţie de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligaţia de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătoreşti, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenţiei decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Tiutiunji Alexandr împotriva încheierii din 11 martie 2021 a Curții de Apel

Chişinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanţei de apel urmează a fi menţinut de către instanţa de recurs.

Luând în consideraţie cele expuse şi în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Tiutiunji Alexandr.

Se menține încheierea din 11 martie 2021 a Curții de Apel Chişinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tiutiunji Iulia împotriva lui Tiutiunji Alexandr cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Svetlana Filincova,

Judecătorii Galina Stratulat,

Bejenaru Iurie